

ikke vil betale sig at spille saavel Skolelærernes som Børnenes Tid paa saadanne unyttige Foretagender; ja, jeg tør endog betegne dem for enkelte Steders Bedkommende som skadelige. Jeg veed, at paa mange Steder finde Beboerne i Sognet sig meget ubehagelig berørte ved, at deres Skolelærer, som de agte og hynde, skal udsætte sig for Haan og Latter, ved at gaae og agere Lærer paa Gymnastikpladsen i et Sag; han ikke selv forstaaer sig paa, og det, at han i Husene og paa andre Steder derfor bliver gjort latterlig, giver Anledning til, at Børnene miste den Agtelse, de skulde deres Lærer. Derfor finder jeg, at det er et heldigt Udtryk i Lovforslaget, naar det hedder, at paa saadanne Steder, hvor Forholdene ere saaledes, skal denne Undervisning stilles i Bero, indtil der kommer andre Kræfter tilveie, som kunne erstatte de Savn, der nu føles i den Retning. Jeg kan ved Siden heraf i det Hele taget tiltræde det, som min høttagtede Nabo (Tscherning) yttrede om det unge Mandsskab, som udskrives til Krigstjenesten; kunde det erholde en Affortælle i Recruttiden i Forhold til den Fordømmelse, hvormed det der mødte, vil jeg indestaae for, at Gymnastikken vilde faae en overordentlig Fremvæxt omkring i Landet; thi da vilde den unge Recrut søge at erhverve sig disse Forkundskaber og Dvælses, og der vilde da tilhøde sig mange militaire Kræfter, som kunde bibringe ham dem, og han vilde med Lyst tilegne sig dem, naar han vidste, at hans Skoletid som Recrut, ved at han mødte med en saadan Fordømmelse, vilde kunne indskrænkes til 5 à 6, istedetfor som nu til 10 Maanedes, det vilde ogsaa have en heldig Indflydelse, at han modtog denne Fordømmelse under en mindre Strengthed end den, han med saa stor Frygt seer møde paa Recrutfskolen. Jeg mener derfor, at det, som sagt, vilde blive af særdeles Betydning ikke alene for Recruten, der derved fik en kortere Skoletid, men ogsaa for Staten, ved at Recrutfskolen blev billigere, fordi Kræfterne bleve mere uddannede hjemme, og man tillige fik det Savn erstattet, man hidtil i den Henseende har følt. Den opvoksende Slægt vilde vinde ved, at der trindt omkring i Landet var saadanne frivillige Dvælses; thi derved vilde Ungdommen, der jo har en vis

Tilbøielighed til at efterligne og meget Nemme til at opfatte alt Saadant, lappes om at opnaae disse Færdigheder, og den militaire Tjeneste vilde da ikke blive et saadant Stræmbillede, som den nu for Tiden er, naar den opvoksende Ungdom og den unge Recrut vandre til disse Dvælses, og forsaavidt Undervisningen deri blev indført og begyndt i Skolen, vilde den jo ogsaa senere lettere kunne fortsættes. Saaledes som Tilstanden nu er, er der, hvor Intet læres, heller Intet at glemme, men selv hvor Omstændighederne ere gønstige, hvor der læres Noget, er det dog indlysende, at det lærte glemmes, at det bortdunster i den mellemiggende Tid fra det 14de til det 22de Aar, og at man altsaa ikke paa nogen Maade naaer det Formaal, som derved tilsigtes. Med denne Motivering skal jeg stemme for det foreliggende Forslag.

N. Jensen: Den ærede Rigsdagsmand for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagb.) lod igaar falde nogle Ytringer, som jeg kunde ønske at imødegaae, men jeg forlangte ikke Ordet dengang, da jeg antog, at Forhandlingen kunde igaar blive sluttet. Da den imidlertid er bleven forsat idag, skal jeg tillade mig at fremsætte de Bemærkninger, som disse hans Ytringer opfordre mig til. Den ærede Rigsdagsmand talte, som om han her betragtede sig som en Martyr for Videnskaben, der efter hans Mening led Overlast fra deres Side, som holdt paa nærværende Lovforslag. Den ærede Rigsdagsmand godtgjorde imidlertid kun paa en meget ufuldstændig Maade sin Berettigelse til at betragte sig som Videnskabens Forsvarer. Han kom ikke med et eneste videnskabeligt Argument mod Lovforslaget; ja, han nævnedes ikke engang nogen af de videnskabelige Autoriteter, som han støttede sig til; han lod falde nogle almindelige Talemaader om Videnskab og videnskabelige Autoriteter, og i Kraft af disse søgte han sig berettiget til at ansee sig for Videnskabens Forsvarer i denne Sag. Det forundrede mig noget, at høre ham tale i denne Retning; thi jeg har albrig vidst, at han var i Besiddelse af nogen særdeles dyb videnskabelig Indsigt; det har imidlertid glædet mig at høre, at han selv troer sig i Besiddelse deraf, og det være saa